

Poznámky k přednášce o grupách

1. Definice a příklady grup	2
1.1. Příklad 1: Cyklická grupa o čtyřech prvcích	2
1.2. Příklad 2: Grupy matic	3
1.3. Příklad 3: Grupa $O(n)$	3
1.4. Příklad 4: Grupa $U(n)$	4
1.5. Příklad 5: Cyklická grupa C_n	4
1.6. Příklad 6: Grupa permutací S_n a grupa symetrie pravidelného n -úhelníku D_n	5
2. Působení grupy	6
2.1. Působení grupy na množině.....	6
2.2. Působení grupy na sebe	7
3. Generátory SU(3).....	7
4. Fundamentální reprezentace	9
5. Dimenze reprezentace SU(N).....	10
6. Přidružená reprezentace SU(3)	11
7. Součinnové reprezentace SU(3)	11
8. Mesonový oktet	13
9. Baryonový oktet.....	14
10. Baryonový dekaplet	14
11. Skládání spinů – grupa SU(2).....	16
12. Objemový element na grupě.....	17
13. Charakter reprezentace	18
14. Lorentzova grupa a Diracova rovnice.....	19
14.1. Lorentzova grupa	19
14.2. Grupa $SL(2,C)$	20
14.3. Vlastnosti spinorů.....	21
14.4. Lorentzova transformace spinorů.....	23
14.5. Vlnová rovnice pro částice se spinem $1/2$ - Diracova rovnice	24
14.6. Diracova rovnice v elektromagnetickém poli.....	25
14.7. Heisenbergův obraz.....	26
14.8. Rovnice kontinuity.	26

1. Definice a příklady grup

Podle knihy S. Sternberga

Definice grupy: Grupa G je množina, na které je zadána binární operace násobení

$$G \times G \ni (p, q) \rightarrow p \cdot q \in G, \quad (1.1)$$

která je asociativní a zaručuje existenci jednotkového a inverzního prvku, tj. platí

$$\begin{aligned} (p \cdot q) \cdot r &= p \cdot (q \cdot r), \quad \forall p, q, r \in G \\ \exists e \in G, \quad e \cdot p &= p \cdot e = p, \quad \forall p \in G \\ \exists p^{-1} \in G, \quad p \cdot p^{-1} &= p^{-1} \cdot p = e, \quad \forall p \in G \end{aligned} \quad (1.2)$$

1.1. Příklad 1: Cyklická grupa o čtyřech prvcích

(a) Aditivní grupa celých čísel modulo 4 (\mathbb{Z}_4). Prvky grupy jsou

$$\begin{aligned} e &= \{0, 4, -4, 8, -8, \dots\}, \quad a = \{1, 5, -3, 9, -7, \dots\}, \\ b &= \{2, 6, -2, 10, -6, \dots\}, \quad c = \{3, 7, -1, 11, -5, \dots\}. \end{aligned} \quad (1.3)$$

(b) Reálné matice 2×2 s obvyklou operací násobení matic

$$\begin{aligned} e &= \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}, \quad a = \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \\ b &= \begin{pmatrix} -1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix}, \quad c = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}. \end{aligned} \quad (1.4)$$

(c) Grupa rotační symetrie čtverce C_4 , kde rotace (kladné hodnoty odpovídají otáčení proti směru hodinových ručiček)

$$e \sim 0, \quad a \sim \frac{\pi}{2}, \quad b \sim \pi, \quad c \sim \frac{3\pi}{2} \sim -\frac{\pi}{2}. \quad (1.5)$$

Grupovou operací je prosté složení transformací.

Všechny tři příklady odpovídají jediné abstraktní grupě, cyklické grupě se čtyřmi prvky.

Tabulka násobení je

Tabulka 1

	e	a	b	c
e	e	a	b	c
a	a	b	c	e
b	b	c	e	a

c	c	e	a	b
---	---	---	---	---

1.2. Příklad 2: Grupy matic

S několika příklady jsme se již setkali. Grupovou operací je vždy obyčejné násobení matic. Takže máme například

- (a) Obecná reálná lineární grupa n proměnných $GL(n, \mathbb{R})$, tvořená maticemi Q dimenze $n \times n$ s reálnými prvky splňujícími podmínku $\det Q \neq 0$.
- (b) Speciální reálná lineární grupa n proměnných $SL(n, \mathbb{R})$, tvořená maticemi Q dimenze $n \times n$ s reálnými prvky splňujícími podmínku $\det Q = 1$.
- (c) Obecná komplexní lineární grupa n proměnných $GL(n, \mathbb{C})$, tvořená maticemi Q dimenze $n \times n$ s komplexními prvky splňujícími podmínku $\det Q \neq 0$.
- (d) Speciální komplexní lineární grupa n proměnných $SL(n, \mathbb{C})$, tvořená maticemi Q dimenze $n \times n$ s komplexními prvky splňujícími podmínku $\det Q = 1$.

1.3. Příklad 3: Grupa $O(n)$

Grupa všech lineárních transformací Q n -rozměrného prostoru, které zachvávají eukleidovskou vzdálenost

$$\|Q\vec{v}\| = \|\vec{v}\|, \quad \forall \vec{v} \in \mathbb{R}^n. \quad (1.6)$$

Zapsáno v ortonormální bázi

$$\begin{aligned} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^n Q^{ij} v^j \sum_{k=1}^n Q^{ik} v^k &= \sum_{j=1}^n \sum_{k=1}^n v^j v^k \sum_{i=1}^n (Q^T)^{ji} Q^{ik} = \\ \sum_{j=1}^n \sum_{k=1}^n v^j v^k (Q^T Q)^{jk} &= \sum_{j=1}^n \sum_{k=1}^n v^j v^k \delta^{jk} \Rightarrow Q^T = Q^{-1}. \end{aligned} \quad (1.7)$$

Matice Q musí tedy být ortogonální. Tvoří množina takových matic grupu? Asociativita je zaručena vlastnostmi násobení matic. Dále pro $Q = Q_1 Q_2$ platí

$$(Q_1 Q_2)^T = Q_2^T Q_1^T = Q_2^{-1} Q_1^{-1} = (Q_1 Q_2)^{-1}, \quad (1.8)$$

tedy součin ortogonálních matic je opět ortogonální matice. Jednotková matice je identitou, inverzní matice inverzním prvkem grupy. Determinant matic z grupy je roven ± 1 . Ortogonální matice s determinantem rovným jedné tvoří podgrupu $SO(n)$.

1.4. Příklad 4: Grupa $U(n)$

Ve vektorovém prostoru nad polem \mathbb{C} komplexních čísel máme standardní hermiteovský skalární součin

$$u = \begin{pmatrix} u_1 \\ \vdots \\ u_n \end{pmatrix}, \quad w = \begin{pmatrix} w_1 \\ \vdots \\ w_n \end{pmatrix}, \quad (u, w) = \bar{u}^T w = \sum_{i=1}^n \bar{u}_i w_i. \quad (1.9)$$

Platí

$$(Au, w) = (\overline{Au})^T w = \bar{u}^T \bar{A}^T w = \bar{u}^T A^+ w = (u, A^+ w). \quad (1.10)$$

Matice zachovávající skalární součin musí být unitární

$$(Qu, Qw) = (u, Q^+ Qw) = (u, w) \Rightarrow Q^+ = Q^{-1}. \quad (1.11)$$

Zcela stejně jako pro ortogonální matice ukazujeme, že unitární matice tvoří grupu $U(n)$. Pro determinant máme

$$\det(Q^+ Q) = \det(Q^+) \det(Q) = |\det(Q)|^2 = 1. \quad (1.12)$$

Matice s determinantem rovným jedné tvoří podgrupu $SU(n)$. Například matice grupy $SU(2)$ mají tvar

$$\begin{pmatrix} \rho \exp\{i\varphi\} & \sqrt{1-\rho^2} \exp\{i\chi\} \\ -\sqrt{1-\rho^2} \exp\{-i\chi\} & \rho \exp\{-i\varphi\} \end{pmatrix}. \quad (1.13)$$

1.5. Příklad 5: Cyklická grupa C_n

Označme

$$\omega = \exp\left\{i \frac{2\pi}{n}\right\}. \quad (1.14)$$

Potom tabulka násobení

Tabulka 2

	1	ω	ω^2		ω^{n-2}	ω^{n-1}
1	1	ω	ω^2			ω^{n-1}
ω	ω	ω^2			ω^{n-1}	1
ω^2	ω^2	ω^3			1	ω
ω^{n-2}	ω^{n-2}	ω^{n-1}	1		ω	ω^2

ω^{n-1}	ω^{n-1}	1	ω		ω^{n-3}	ω^{n-2}
----------------	----------------	---	----------	--	----------------	----------------

Příklad pro $n=4$ jsme už uvedli. Tabulky násobení pro $n=2$ a $n=3$ jsou

Tabulka 3

	1	-1
1	1	-1
-1	-1	1

Tabulka 4

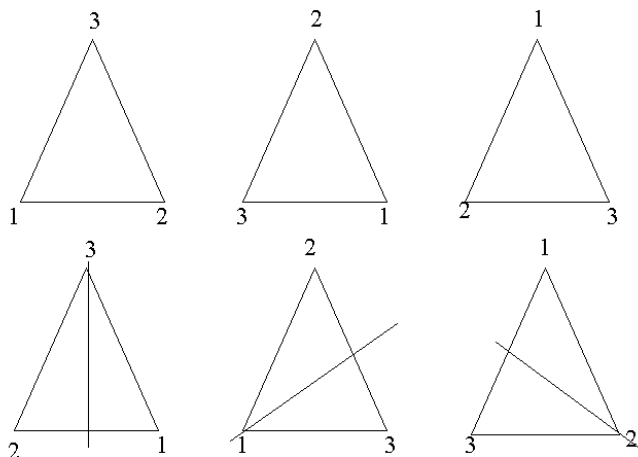
	1	$-1/2+i\sqrt{3}/2$	$-1/2-i\sqrt{3}/2$
1	1	$-1/2+i\sqrt{3}/2$	$-1/2-i\sqrt{3}/2$
$-1/2+i\sqrt{3}/2$	$-1/2+i\sqrt{3}/2$	$-1/2-i\sqrt{3}/2$	1
$-1/2-i\sqrt{3}/2$	$-1/2-i\sqrt{3}/2$	1	$-1/2+i\sqrt{3}/2$

1.6. Příklad 6: Grupa permutací S_n a grupa symetrie pravidelného n -úhelníku D_n

Nejprve zjistíme počet prvků v dané grupě. Označme s permutaci množiny n prvků. Počítejme možnosti

$$\begin{aligned}
 s(1) &\rightarrow 1 \\
 s(1) &\rightarrow 2 \quad s(2) \rightarrow 2 \\
 &\dots \quad \dots \quad \dots \\
 s(1) &\rightarrow n-1 \quad s(2) \rightarrow n-1 \quad \dots \quad s(n-1) \rightarrow n-1 \\
 s(1) &\rightarrow n \quad s(2) \rightarrow n \quad \dots \quad s(n-1) \rightarrow n \quad s(n) \rightarrow n
 \end{aligned}
 \tag{1.15}$$

Zjevně obsahuje S_n $n!$ prvků. Grupa symetrie pravidelného n -úhelníku D_n obsahuje n rotací (mezi nimi rotaci o nulový úhel, tedy jednotku grupy) a n překlopení podél os symetrie. Má tedy $2n$ prvků. Věnujme se trojúhelníku. Tady zahrnuje podgrupa D_3 celou grupu S_3 . Na obrázku je znázorněno působení D_3 . Jak to odpovídá permutacím? Otočení o 0 je $123 \rightarrow 123$, otočení o $2\pi/3$ je $123 \rightarrow 231$ a konečně otočení o $4\pi/3$ je $123 \rightarrow 312$. Překlopení kolem osy procházející 3 je $123 \rightarrow 213$, překlopení kolem osy procházející 1 je $123 \rightarrow 132$ a překlopení kolem osy procházející 2 je $123 \rightarrow 321$.

Obrázek 1

2. Působení grupy

2.1. Působení grupy na množině

Ať G je grupa a M množina. Působení grupy na množině je zobrazení

$$\begin{aligned} G \times M \ni (a, m) &\rightarrow am \in M, \\ a(bm) &= (ab)m, \quad em = m \quad \forall m \in M. \end{aligned} \tag{2.1}$$

Příklady: působení grupy rotací $SO(3)$ v trojrozměrném eukleidovském prostoru, grupy $SL(2, \mathbb{C})$ v Minkovského prostoročase nebo působení S_3 na množině vrcholů rovnostranného trojúhelníku.

Orbita bodu $m \in M$ při působení grupy G (orbitu značíme $G \cdot m$) je podmnožina M tvořená body am , tj.

$$M \supset G \cdot m = \{am \mid a \in G\}. \tag{2.2}$$

Podmnožina grupy G , pozůstávající z prvků, pro které platí $am = m$ se nazývá isotropní grupou bodu m a značí se G_m . Grupové vlastnosti jsou splněny, neboť

$$\begin{aligned} am = m \oplus em = m &\Rightarrow a^{-1}m = m, \\ am = m \oplus bm = m &\Rightarrow (ab)m = m. \end{aligned} \tag{2.3}$$

Ať orbita obsahuje $\mathbb{N}(G \cdot m)$ prvků. Je-li n prvkem orbity bodu m , potom existuje prvek grupy $a \in G$ takový, že $am = n$. Pokud existuje ještě jiný prvek, pro který $n = bm$, je $a^{-1}b \in G_m$. To znamená, že pro každý prvek n existuje právě $\mathbb{N}(G_m)$ prvků, zobrazujících m do n . Máme tak

$$\mathbb{N}(G) = \mathbb{N}(G \cdot m) \mathbb{N}(G_m) \quad . \quad (2.4)$$

Pro případ rovnostranného trojúhelníka je pro obecný bod isotropní grupou pouze identita, tedy $\mathbb{N}(G_m)=1$, $\mathbb{N}(G \cdot n)=6$, pro vrcholy a středy stran tvoří isotropní grupu identita a překlopení kolem osy procházející daným bodem, tedy $\mathbb{N}(G_m)=2$, $\mathbb{N}(G \cdot n)=3$ a nakonec pro střed trojúhelníka je isotropní grupou celá grupa S_3 , tedy $\mathbb{N}(G_m)=6$, $\mathbb{N}(G \cdot n)=1$.

Je-li celá množina M vyčerpána jedinou orbitou, mluvíme o transitivním působení grupy.

2.2. Působení grupy na sebe

V případě, že množinou M je sama grupa G , je její působení dané levým násobením (tj. $b \rightarrow ab$) transitivní. To vidíme z toho, že pro libovolné dva prvky b a c grupy existuje prvek $a = cb^{-1}$ takový, že $ab = cb^{-1}b = c$. Dále je zřejmé, že isotropní grupa libovolného prvku pozůstává pouze z identity, neboť $ab = b \Rightarrow a = e$. Bohatší strukturu dostaneme, působí-li grupa podobnostní transformací, tj. $b \rightarrow aba^{-1}$. Je to grupová operace, neboť

$$\begin{aligned} (ac)b(ac)^{-1} &= acbc^{-1}a^{-1} = a(cbc^{-1})a^{-1} \quad , \\ a^{-1}(aba^{-1})a &= a^{-1}aba^{-1}a = b \quad . \end{aligned} \quad (2.5)$$

Můžeme vytvářet třídy podobných prvků, b a c jsou podobné, existuje-li a takové, že

$$aba^{-1} = c \quad . \quad (2.6)$$

Identita je třída s jediným prvkem, neboť $aea^{-1} = e$ pro libovolný prvek. Isotropní grupa prvku b obsahuje všechny prvky a , pro které $aba^{-1} = b$. Je to identita a pokud je b od ní různý, pak také b a pokud je $b^{-1} \neq b$ pak také b^{-1} . Opět platí

$$\mathbb{N}(G) = \mathbb{N}(G \cdot b) \mathbb{N}(G_b) \quad . \quad (2.7)$$

Jsou-li prvky grupy matice, je třída podobných matic tvořena maticemi B a C , existuje-li matice A taková, že

$$ABA^{-1} = C \quad . \quad (2.8)$$

Matice mají stejné vlastní hodnoty a tedy stejnou stopu.

3. Generátory SU(3)

K popisu generátorů transformace X z $SU(3)$ potřebujeme hermiteovské matice T_a , $a=1, \dots, 8$:

$$X = \exp(i\theta^a T_a) \quad . \quad (3.1)$$

Tyto matice jsou zobecněním matic τ_i z $SU(2)$, jejichž vložení do T_a zvýrazníme tím, že místo některých nul budeme psát tečky:

$$\begin{aligned} T_1 &= \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 0 & 1 & \cdot \\ 1 & 0 & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot \end{pmatrix}, & T_2 &= \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 0 & -i & \cdot \\ i & 0 & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot \end{pmatrix}, & T_3 &= \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & 0 & \cdot \\ 0 & -1 & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot \end{pmatrix}, \\ T_4 &= \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 0 & \cdot & 1 \\ \cdot & \cdot & \cdot \\ 1 & \cdot & 0 \end{pmatrix}, & T_5 &= \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 0 & \cdot & -i \\ \cdot & \cdot & \cdot \\ i & \cdot & 0 \end{pmatrix}, & T_6 &= \frac{1}{2} \begin{pmatrix} \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & 0 & 1 \\ \cdot & 1 & 0 \end{pmatrix}, \\ T_7 &= \frac{1}{2} \begin{pmatrix} \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & 0 & -i \\ \cdot & i & 0 \end{pmatrix}, & T_8 &= \frac{1}{2\sqrt{3}} \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 \\ 0 & 1 & 0 \\ 0 & 0 & -2 \end{pmatrix}. \end{aligned} \quad (3.2)$$

Matice T_a jsou normovány tak, že platí

$$\text{Tr}(T_a T_b) = \frac{1}{2} \delta_{ab} \quad (3.3)$$

a splňují komutační relace

$$[T_a, T_b] = i f_{abc} T_c \quad . \quad (3.4)$$

Soupis strukturních konstant je

$$\begin{aligned} f_{123} &= 1 \quad , \\ f_{147} = f_{246} = f_{257} = f_{345} = f_{516} = f_{637} &= \frac{1}{2} \quad , \\ f_{458} = f_{678} &= \frac{\sqrt{3}}{2} \quad , \end{aligned} \quad (3.5)$$

další spočteme záměnou vzhledem k úplné antisymetrii indexů, tj.

$$f_{abc} = f_{bca} = f_{cab} = -f_{bac} = -f_{acb} = -f_{cba} \quad . \quad (3.6)$$

Definujeme skalární součin a působení operátorů jako

$$\langle T_a | T_b \rangle \equiv 2 \text{Tr}(T_a^+ T_b) \quad , \quad T_a | T_b \rangle \equiv [T_a, T_b] \quad . \quad (3.7)$$

Než se budeme zabývat $SU(3)$, vraťme se k $SU(2)$. Obecně hodnost (počet komutujících generátorů) grupy $SU(N)$ je $N-1$, řád (počet generátorů) je N^2-1 . Pro $SU(2)$ máme

$$T_1 = \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad T_2 = \frac{i}{2} \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad T_3 = \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} \quad . \quad (3.8)$$

Vlastní vektory operátoru T_3 jsou (značeny vlastními hodnotami)

$$\left| \frac{1}{2} \right\rangle \equiv \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad \left| -\frac{1}{2} \right\rangle \equiv \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \end{pmatrix}. \quad (3.9)$$

Hledejme teď další stav, pro který bude

$$T_3 |T\rangle = \alpha |T\rangle \Rightarrow [T_3, T] = \alpha T. \quad (3.10)$$

Všimněme si, že T není hermiteovský, neboť

$$([T_3, T])^+ = -[T_3, T^+] \Rightarrow [T_3, T^+] = -\alpha T^+. \quad (3.11)$$

Existuje obecný postup pro výpočet α , ale tady zvolíme přímý výpočet

$$\begin{aligned} T &= a_1 T_1 + a_2 T_2, \quad [T_3, T] = a_1 [T_3, T_1] + a_2 [T_3, T_2] = i a_1 T_2 - i a_2 T_1, \\ \frac{1}{2} \begin{pmatrix} 0 & a_1 - i a_2 \\ -a_1 - i a_2 & 0 \end{pmatrix} &= \frac{\alpha}{2} \begin{pmatrix} 0 & a_1 - i a_2 \\ a_1 + i a_2 & 0 \end{pmatrix} \Rightarrow \\ \alpha = 1, \quad a_1 = 1, \quad a_2 = i &\Rightarrow T = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 0 & 0 \end{pmatrix}. \end{aligned} \quad (3.12)$$

Potom je

$$\alpha = -1, \quad T^+ = T_1 - i T_2 = \begin{pmatrix} 0 & 0 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}. \quad (3.13)$$

Pro $SU(3)$ to ovšem bude zajímavější. Máme teď dva komutující operátory $[T_3, T_8] = 0$ a příslušné vlastní stavy jsou

$$|e_1\rangle = \left| \frac{1}{2}, \frac{1}{2\sqrt{3}} \right\rangle = \begin{pmatrix} 1 \\ 0 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad |e_2\rangle = \left| -\frac{1}{2}, \frac{1}{2\sqrt{3}} \right\rangle = \begin{pmatrix} 0 \\ 1 \\ 0 \end{pmatrix}, \quad |e_3\rangle = \left| 0, -\frac{1}{\sqrt{3}} \right\rangle = \begin{pmatrix} 0 \\ 0 \\ 1 \end{pmatrix}. \quad (3.14)$$

Rozdíly ve vahách jsou $(1, 0), (1/2, \sqrt{3}/2), (-1/2, \sqrt{3}/2)$ a také totéž s opačnými znaménky.

Příslušné operátory jsou

$$T(\pm 1, 0) = T_1 \pm i T_2, \quad T\left(\pm \frac{1}{2}, \pm \frac{\sqrt{3}}{2}\right) = T_4 \pm i T_5, \quad T\left(\mp \frac{1}{2}, \pm \frac{\sqrt{3}}{2}\right) = T_6 \pm i T_7. \quad (3.15)$$

Na ose x je spin, na ose y hypernáboj. To hodně připomíná kvarky up, down a strange.

4. Fundamentální reprezentace

V dalším vezměme tabulku této fundamentální reprezentace

		I_3	Y	$Q = I_3 + \frac{1}{2}Y$	kvark
--	--	-------	-----	--------------------------	-------

e_1	(1,0,0)	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{3}$	$\frac{2}{3}$	u
e_2	(0,1,0)	$-\frac{1}{2}$	$\frac{1}{3}$	$-\frac{1}{3}$	d
e_3	(0,0,1)	0	$-\frac{2}{3}$	$-\frac{1}{3}$	s

a budeme konstruovat komplikovanější. Důležité je, že s pomocí tensorů $\epsilon^{\alpha\beta\gamma}$ a $\epsilon_{\alpha\beta\gamma}$ můžeme uvažovat pouze tensory s jen horními nebo jen dolními indexy. Tak tensor

$$Y_\alpha^\beta \leftrightarrow Y^{\mu\nu\beta} = \epsilon^{\alpha\mu\nu} Y_\alpha^\beta \quad . \quad (4.1)$$

Již jsme viděli, že stopa je invariant, musíme tedy jako ireducibilní reprezentaci brát pouze tensory s $Y_\alpha^\alpha = 0$. Jak se to projeví u ekvivalentního tensoru? Počítejme

$$Y_\alpha^\alpha = \delta_\lambda^\alpha Y_\alpha^\lambda = \frac{1}{2} \epsilon_{\lambda\beta\gamma} \epsilon^{\alpha\beta\gamma} Y_\alpha^\lambda = \frac{1}{2} \epsilon_{\lambda\beta\gamma} Y^{\beta\gamma\lambda} = 0 \quad . \quad (4.2)$$

5. Dimenze reprezentace SU(N)

Teď chvíli obecně o SU(N). Některé skupiny indexů jsou symetrizovány, jiné antisymetrizovány. Tensor řádu n rozdělíme jako

$$(n_1, n_2, \dots, n_N) \quad , \quad \sum_{i=1}^N n_i = n \quad , \quad n_i \geq n_{i+1} \quad . \quad (5.1)$$

Pro dimenzi reprezentace platí vztah

$$D_N(n_1, n_2, \dots, n_N) = \frac{1}{1!} (n_1 - n_2 + 1) \cdot (n_1 - n_3 + 2) \cdot \dots \cdot (n_1 - n_N + N - 1) \cdot \frac{1}{2!} (n_2 - n_3 + 1) \cdot \dots \cdot (n_2 - n_N + N - 2) \cdot \dots \cdot \frac{1}{(N-1)!} (n_{N-1} - n_N + 1)$$

Platí zřejmě

$$D_N(n_1, n_2, \dots, n_N) = D_N(n_1 - n_N, n_2 - n_N, \dots, n_{N-1} - n_N, 0) \quad . \quad (5.3)$$

Několik příkladů. Pro $SU(2)$ je $D_2(n_1, n_2) = n_1 - n_2 + 1$. Celkový spin je $S = (n_1 - n_2)/2$. Dimenze takové reprezentace je $D_2 = 2S + 1$, což souhlasí. Pro fundamentální reprezentaci

$$D_N(1, 0, \dots) = \frac{2 \cdot 3 \dots N}{1!} \frac{1 \cdot 2 \dots (N-2)}{2!} \dots \frac{1}{(N-1)!} = N \quad . \quad (5.4)$$

Stejnou dimenzi má sdružená reprezentace

$$D_N(1, 1, \dots, 1, 0) = \frac{1 \cdot 2 \dots N}{1!} \frac{1 \cdot 2 \dots (N-1)}{2!} \dots \frac{2}{(N-1)!} = N \quad . \quad (5.5)$$

Povšimněme si již zmiňované zvláštnosti u $SU(2)$, kdy původní a sdružená reprezentace jsou ekvivalentní. Dimenze adjungované reprezentace je $D_N(2, 1, \dots) = N^2 - 1$, dimenze úplně symetrické reprezentace je

$$D_N(n, 0, \dots) = \binom{N+n-1}{n} \quad . \quad (5.6)$$

6. Přidružená reprezentace $SU(3)$

Zpět k $SU(3)$. Sdružená reprezentace k fundamentální má tabulku

		I_3	Y	$Q = I_3 + \frac{1}{2}Y$	antikvark
$\begin{matrix} \boxed{e_1} \\ \boxed{e_2} \end{matrix}$	(1,1,0)	0	$\frac{2}{3}$	$\frac{1}{3}$	\bar{s}
$\begin{matrix} \boxed{e_1} \\ \boxed{e_3} \end{matrix}$	(1,0,1)	$\frac{1}{2}$	$-\frac{1}{3}$	$\frac{1}{3}$	\bar{d}
$\begin{matrix} \boxed{e_2} \\ \boxed{e_3} \end{matrix}$	(0,1,1)	$-\frac{1}{2}$	$\frac{1}{3}$	$-\frac{2}{3}$	\bar{u}

7. Součinné reprezentace $SU(3)$

Přirozeně při vkládání jednotlivých fundamentálních reprezentací musí indexy v řádku neklesat ve směru zleva doprava, ve sloupci růst ve směru shora dolů. Uvažujme teď součin

$$\square \otimes \square = \square\square \oplus \begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array}, \quad \mathbf{3} \otimes \mathbf{3} = \mathbf{6} \oplus \bar{\mathbf{3}}. \quad (7.1)$$

Připomeňme důležité identity

$$\varepsilon_{\alpha\beta\delta} \varepsilon^{\alpha\beta\gamma} = 2\delta_{\delta}^{\gamma}, \quad \varepsilon_{\alpha\beta\lambda} \varepsilon^{\mu\nu\lambda} = \delta_{\alpha}^{\mu} \delta_{\beta}^{\nu} - \delta_{\beta}^{\mu} \delta_{\alpha}^{\nu}. \quad (7.2)$$

V tensorovém značení odpovídá (7.1) rozkladu

$$u^{\alpha} v^{\beta} = \frac{1}{2}(u^{\alpha} v^{\beta} + u^{\beta} v^{\alpha}) + \frac{1}{2}(u^{\alpha} v^{\beta} - u^{\beta} v^{\alpha}) = S^{\alpha\beta} + \varepsilon^{\alpha\beta\gamma} A_{\gamma}, \quad (7.3)$$

kde

$$S^{\alpha\beta} = \frac{1}{2}(u^{\alpha} v^{\beta} + u^{\beta} v^{\alpha}), \quad A_{\gamma} = \frac{1}{2}\varepsilon_{\alpha\beta\gamma} u^{\alpha} v^{\beta}. \quad (7.4)$$

Vezměme součin

$$\begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array} \otimes \square = \begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array} \oplus \begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array}, \quad \bar{\mathbf{3}} \otimes \mathbf{3} = \mathbf{8}_A \oplus \mathbf{1}. \quad (7.5)$$

V tensorovém značení

$$u_{\alpha} v^{\beta} = \left(u_{\alpha} v^{\beta} - \frac{1}{3}\delta_{\alpha}^{\beta} u_{\mu} v^{\mu} \right) + \frac{1}{3}\delta_{\alpha}^{\beta} u_{\mu} v^{\mu} = T_{\alpha}^{\beta} + \frac{1}{3}S\delta_{\alpha}^{\beta}, \quad T_{\mu}^{\mu} = 0. \quad (7.6)$$

Tento zápis vyjadřuje rozklad do dvou ireducibilních reprezentací, fyzikálně pak vázané stavy kvark – antikvark. Proč index A ? V zápisu, kde budeme mít jen horní indexy (viz (4.1) a (4.2)) máme skutečně objekt antisymetrický v prvních dvou indexech

$$T_{\alpha}^{\beta} \leftrightarrow T^{\mu\nu\beta} = \varepsilon^{\alpha\mu\nu} T_{\alpha}^{\beta}, \quad \varepsilon_{\lambda\beta\gamma} T^{\beta\gamma\lambda} = 0. \quad (7.7)$$

Dále uvažujme součin

$$\begin{aligned} (\square \otimes \square) \otimes \square &= \left(\square\square \oplus \begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array} \right) \otimes \square = \left(\square\square\square \oplus \begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array} \right) \oplus \left(\begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array} \oplus \begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array} \right) \\ (\mathbf{3} \otimes \mathbf{3}) \otimes \mathbf{3} &= (\mathbf{6} \oplus \bar{\mathbf{3}}) \otimes \mathbf{3} = (\mathbf{6} \otimes \mathbf{3}) \oplus (\bar{\mathbf{3}} \otimes \mathbf{3}) = (\mathbf{10} \oplus \mathbf{8}_s) \oplus (\mathbf{8}_A \oplus \mathbf{1}). \end{aligned} \quad (7.8)$$

Případ s $\bar{\mathbf{3}} \otimes \mathbf{3}$ jsme již rozebrali. Reprezentaci $\mathbf{6}$ odpovídá symetrický tensor $S^{\alpha\beta}$. Budeme tedy mít

$$\begin{aligned} S^{\alpha\beta} w^{\gamma} &= S^{\alpha\beta\gamma} + (\varepsilon^{\lambda\beta\gamma} \delta_{\mu}^{\alpha} + \varepsilon^{\lambda\alpha\gamma} \delta_{\mu}^{\beta}) T_{\lambda}^{\mu}, \quad T_{\lambda}^{\mu} = \frac{1}{3}\varepsilon_{\lambda\rho\nu} S^{\mu\rho} w^{\nu}, \\ T_{\mu}^{\mu} &= 0, \quad S^{\alpha\beta\gamma} = \frac{1}{3}(S^{\alpha\beta} w^{\gamma} + S^{\gamma\beta} w^{\alpha} + S^{\alpha\gamma} w^{\beta}). \end{aligned} \quad (7.9)$$

8. Mesonový oktet

Máme (viz (7.6))

$$T_\alpha^\beta = \psi_\alpha \psi^\beta - \frac{1}{3} \delta_\alpha^\beta \psi_\mu \psi^\mu \quad . \quad (8.1)$$

Máme

α	ψ^α	ψ_α
1	u	\bar{u}
2	d	\bar{d}
3	s	\bar{s}

T_α^β	I_3	Y	$Q = I_3 + \frac{1}{2}Y$	$J^P = 0^-$
$u\bar{s}$	$\frac{1}{2}$	1	1	K^+
$d\bar{s}$	$-\frac{1}{2}$	1	0	K^0
$u\bar{d}$	1	0	1	π^+
$d\bar{u}$	-1	0	-1	π^-
$s\bar{u}$	$-\frac{1}{2}$	-1	-1	K^-
$s\bar{d}$	$\frac{1}{2}$	-1	0	K^0
$\frac{2}{3}u\bar{u} - \frac{1}{3}(d\bar{d} + s\bar{s})$	0	0	0	T_1^1
$\frac{2}{3}d\bar{d} - \frac{1}{3}(u\bar{u} + s\bar{s})$	0	0	0	T_2^2
$\frac{2}{3}s\bar{s} - \frac{1}{3}(u\bar{u} + d\bar{d})$	0	0	0	T_3^3

Poslední tři řádky nejsou přímo částice, platí podmínka nulové stopy. Triplet podgrupy SU(2) doplňuje stav

$$\pi^0 = \frac{T_1^1 - T_2^2}{\sqrt{2}} = \frac{1}{\sqrt{2}}(u\bar{u} - d\bar{d}) \quad .$$

K tomuto stavu je ortogonální

$$\eta^0 = \sqrt{\frac{3}{2}} T_3^3 = \frac{1}{\sqrt{6}} (u\bar{u} + d\bar{d} - 2s\bar{s}) \quad .$$

Singlet představuje částice

$$\eta' = \frac{1}{\sqrt{3}} (u\bar{u} + d\bar{d} + s\bar{s}) \quad .$$

9. Baryonový oktet

Jakkoli jsou v něm nejznámější částice, je oktet jednoduchý pouze co do obsahu kvarků. Pauliho princip však vyžaduje správné namíchání symetrické a antisymetrické části, tj. $\mathbf{8}_s$ a $\mathbf{8}_A$, protože celkový spin tří kvarků je $1/2$. Podstatně jednodušší je oproti tomu situace u dekapletu se celkovým spinem tří kvarků $3/2$. Uvedeme proto jen složení

	I_3	Y	$Q = I_3 + \frac{1}{2}Y$	$J^P = \frac{1}{2}^-$
uud	$\frac{1}{2}$	1	1	p
udd	$-\frac{1}{2}$	1	0	n
uus	1	0	1	Σ^+
dds	-1	0	-1	Σ^-
dds	$-\frac{1}{2}$	-1	-1	Ξ^-
uss	$\frac{1}{2}$	-1	0	Ξ^0
$\frac{1}{\sqrt{2}}(ud+du)s$	0	0	0	Σ^0
$\frac{1}{\sqrt{2}}(ud-du)s$	0	0	0	Λ^0

10. Baryonový dekaplet

$S^{\alpha\beta\gamma}$	I_3	Y	$Q=I_3+\frac{1}{2}Y$	$J^P=\frac{3^-}{2}$
uuu	$\frac{3}{2}$	1	2	Δ^{++}
$\{uud\}$	$\frac{1}{2}$	1	1	Δ^+
$\{udd\}$	$-\frac{1}{2}$	1	0	Δ^0
ddd	$-\frac{3}{2}$	1	-1	Δ^-
$\{uus\}$	1	0	1	Y^{*+}
$\{uds\}$	0	0	0	Y^{*0}
$\{dds\}$	-1	0	-1	Y^{*-}
$\{uss\}$	$\frac{1}{2}$	-1	0	Ξ^{*0}
$\{dss\}$	$-\frac{1}{2}$	-1	-1	Ξ^{*-}
sss	0	-2	-1	Ω^-

Výraz ve složených závorkách reprezentuje úplnou symetrizaci, tj.

$$\begin{aligned} \{uud\} &= \frac{1}{\sqrt{3}}(uud + udu + duu) \quad , \\ \{uds\} &= \frac{1}{\sqrt{6}}(uds + sud + dsu + dus + sdu + usd) \quad . \end{aligned} \tag{10.1}$$

Jak je ale možné, že fermiony mají symetrickou vlnovou funkci? Přirozeně že nemají – existuje ještě barevná grupa SU(3) a tam je dekaplet singletem

$$\begin{array}{|c|} \hline R \\ \hline B \\ \hline Y \\ \hline \end{array} \quad , \quad \frac{1}{\sqrt{6}}(RBY - BRY + BYR - YBR + YRB - RYB) \quad . \tag{10.2}$$

Takže nakonec máme

$$\begin{aligned} P &= P(\text{colour})P(\text{flavour})P(\text{spin})P(\text{space}) \\ P &= P(\text{barva})P(\text{vůně})P(\text{spin})P(\text{prostor}) \quad . \\ (-) \quad (-) \quad (+) \quad (+) \quad (+) \end{aligned} \tag{10.3}$$

11. Skládání spinů – grupa SU(2)

Ať teď fundamentální reprezentaci představuje spinový stav elektronu, tj. stav s $s=1/2$. Jak se sečtou dva stavy? Máme opět

$$\begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array} \otimes \begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline \square & \square \\ \hline \end{array} \oplus \begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array} . \quad (11.1)$$

$$\mathcal{D}^{(1/2)} \otimes \mathcal{D}^{(1/2)} = \mathcal{D}^{(1)} \oplus \mathcal{D}^{(0)}$$

Pro komplikovanější situaci

$$\begin{array}{|c|c|} \hline \square & \square \\ \hline \end{array} \otimes \begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|c|} \hline \square & \square & \square \\ \hline \end{array} \oplus \begin{array}{|c|c|} \hline \square & \square \\ \hline \end{array} . \quad (11.2)$$

$$\mathcal{D}^{(1)} \otimes \mathcal{D}^{(3/2)} = \mathcal{D}^{(3/2)} \oplus \mathcal{D}^{(0)}$$

a

$$\begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \square \\ \hline \end{array} \otimes \begin{array}{|c|} \hline \square \\ \hline \end{array} = \begin{array}{|c|c|} \hline \square & \square \\ \hline \end{array} . \quad (11.3)$$

$$\mathcal{D}^{(0)} \otimes \mathcal{D}^{(1/2)} = \mathcal{D}^{(1/2)}$$

Zkusíme vkládání částic: nejprve pro $\mathcal{D}^{(1)}$, tj.

$$\begin{array}{|c|c|} \hline 1 & 1 \\ \hline \end{array} , \quad \begin{array}{|c|c|} \hline 1 & 2 \\ \hline \end{array} , \quad \begin{array}{|c|c|} \hline 2 & 2 \\ \hline \end{array} . \quad (11.4)$$

Dostáváme triplet

$$|\uparrow\rangle_1 |\uparrow\rangle_2 , \quad \frac{1}{\sqrt{2}} (|\uparrow\rangle_1 |\downarrow\rangle_2 + |\downarrow\rangle_1 |\uparrow\rangle_2) , \quad |\downarrow\rangle_1 |\downarrow\rangle_2 . \quad (11.5)$$

Dále pro $\mathcal{D}^{(0)}$, tj. pro

$$\begin{array}{|c|} \hline 1 \\ \hline 2 \\ \hline \end{array} , \quad (11.6)$$

kdy dostáváme singlet

$$\frac{1}{\sqrt{2}} (|\uparrow\rangle_1 |\downarrow\rangle_2 - |\downarrow\rangle_1 |\uparrow\rangle_2) . \quad (11.7)$$

Pro sdruženou representaci $\mathcal{D}^{(1/2)}$

$$\begin{array}{|c|c|} \hline 1 & 1 \\ \hline 2 & 2 \\ \hline \end{array} , \quad \begin{array}{|c|c|} \hline 1 & 2 \\ \hline 2 & 2 \\ \hline \end{array} . \quad (11.8)$$

dostáváme (například) dublet, pokud nejprve symmetrizujeme

$$|\uparrow\rangle_1 |\uparrow\rangle_2 |\downarrow\rangle_3 , \quad \frac{1}{\sqrt{2}} (|\uparrow\rangle_1 |\downarrow\rangle_2 + |\downarrow\rangle_1 |\uparrow\rangle_2) |\downarrow\rangle_3 . \quad (11.9)$$

12. Objemový element na grupě

Hledáme (levo)invariantní n -formu, kde n je dimenze grupy

$$\Omega = \omega_1 \wedge \dots \wedge \omega_n \quad . \quad (12.1)$$

Jeden z postupů je najít n (levo)invariantní jedna forem. Mějme reprezentaci grupy na \mathbb{C}^k resp. \mathbb{R}^k .

Matice A dimenze $k \times k$ reprezentuje prvek a grupy

$$A = (a_{ij}) \quad , \quad dA = (da_{ij}) \quad . \quad (12.2)$$

Ať B je matice reprezentující pevně daný prvek grupy b . Potom máme

$$L_b^* A \equiv B^{-1} A \quad . \quad (12.3)$$

Platí

$$\begin{aligned} L_b^* (A^{-1} dA) &= L_b^* (A^{-1}) L_b^* (dA) = (B^{-1} A)^{-1} d(B^{-1} A) = \\ &= A^{-1} B B^{-1} dA = A^{-1} dA \quad . \end{aligned} \quad (12.4)$$

Má tedy matice $A^{-1} dA$ jako prvky invariantní jedna formy. Příklad z $SU(2)$:

$$A = \begin{pmatrix} \bar{\alpha} & -\beta \\ \bar{\beta} & \alpha \end{pmatrix} \quad , \quad \alpha \bar{\alpha} + \beta \bar{\beta} = 1 \quad . \quad (12.5)$$

Potom

$$\begin{aligned} A^{-1} &= A^+ = \begin{pmatrix} \alpha & \beta \\ -\bar{\beta} & \bar{\alpha} \end{pmatrix} \quad , \quad dA = \begin{pmatrix} d\bar{\alpha} & -d\beta \\ d\bar{\beta} & d\alpha \end{pmatrix} \Rightarrow \\ A^{-1} dA &= \begin{pmatrix} \alpha d\bar{\alpha} + \beta d\bar{\beta} & -\alpha d\beta + \beta d\alpha \\ -\bar{\beta} d\bar{\alpha} + \bar{\alpha} d\bar{\beta} & \bar{\alpha} d\alpha + \bar{\beta} d\beta \end{pmatrix} \quad . \end{aligned} \quad (12.6)$$

Vezmeme tři nezávislé formy a vytvoříme vnější součin

$$\begin{aligned} (\bar{\alpha} d\alpha + \bar{\beta} d\beta) \wedge (-\alpha d\beta + \beta d\alpha) \wedge (-\bar{\beta} d\bar{\alpha} + \bar{\alpha} d\bar{\beta}) &= \\ (-\bar{\alpha} \alpha d\alpha \wedge d\beta + \bar{\beta} \beta d\beta \wedge d\alpha) \wedge (-\bar{\beta} d\bar{\alpha} + \bar{\alpha} d\bar{\beta}) &= \\ -d\alpha \wedge d\beta \wedge (-\bar{\beta} d\bar{\alpha} + \bar{\alpha} d\bar{\beta}) \quad . \end{aligned} \quad (12.7)$$

Diferencováním normovací podmínky dostaneme

$$\begin{aligned} \alpha d\bar{\alpha} + \bar{\alpha} d\alpha + \beta d\bar{\beta} + \bar{\beta} d\beta &= 0 \Rightarrow \\ d\bar{\beta} &= -\frac{1}{\beta} (\alpha d\bar{\alpha} + \bar{\alpha} d\alpha + \bar{\beta} d\beta) \quad , \end{aligned} \quad (12.8)$$

a po dosazení do (12.7)

$$\begin{aligned}
 & -d\alpha \wedge d\beta \wedge (-\bar{\beta} d\bar{\alpha} + \bar{\alpha} d\bar{\beta}) = \\
 & \left(\bar{\beta} + \frac{\alpha \bar{\alpha}}{\beta} \right) d\alpha \wedge d\beta \wedge d\bar{\alpha} = \frac{1}{\beta} d\alpha \wedge d\beta \wedge d\bar{\alpha} .
 \end{aligned} \tag{12.9}$$

V polárních souřadnicích

$$\begin{aligned}
 \alpha &= u + iv \quad , \quad \beta = x + iy \quad , \quad u = \cos\theta \quad , \\
 v &= \sin\theta \cos\psi \quad , \quad x = \sin\theta \sin\psi \cos\varphi \quad , \quad y = \sin\theta \sin\psi \sin\varphi
 \end{aligned} \tag{12.10}$$

je

$$\frac{1}{\beta} d\alpha \wedge d\beta \wedge d\bar{\alpha} = -2 \sin^2\theta \sin\psi d\theta \wedge d\psi \wedge d\varphi \tag{12.11}$$

což po normování dává výsledek ($0 \leq \theta \leq \pi$, $0 \leq \psi \leq \pi$ a $0 \leq \varphi \leq 2\pi$)

$$\Omega = \frac{1}{2\pi^2} \sin^2\theta \sin\psi d\theta \wedge d\psi \wedge d\varphi . \tag{12.12}$$

Ponecháme-li jen úhel θ , máme po záměně $2\theta \rightarrow \theta$

$$\Omega = \frac{1 - \cos\theta}{2\pi} d\theta \quad , \quad 0 \leq \theta \leq 2\pi . \tag{12.13}$$

13. Charakter reprezentace

V diagonální reprezentaci

$$\begin{pmatrix} \exp\{i j \theta\} & & & \\ & \ddots & & \\ & & \ddots & \\ & & & \exp\{-i j \theta\} \end{pmatrix} . \tag{13.1}$$

Charakter je pak

$$\begin{aligned}
 \Delta_j(\theta) &= \sum_{m=-j}^j \exp\{i m \theta\} = \exp\{-i(j+1)\theta\} \sum_{k=1}^{2j+1} \exp\{i k \theta\} = \\
 \exp\{-i j \theta\} \frac{\exp\{i(2j+1)\theta\} - 1}{\exp\{i\theta\} - 1} &= \frac{\exp\left\{i\left(j+\frac{1}{2}\right)\theta\right\} - \exp\left\{-i\left(j+\frac{1}{2}\right)\theta\right\}}{\exp\left\{i\frac{1}{2}\theta\right\} - \exp\left\{-i\frac{1}{2}\theta\right\}} = \\
 &= \frac{\sin\left(j+\frac{1}{2}\right)\theta}{\sin\frac{1}{2}\theta} .
 \end{aligned} \tag{13.2}$$

Platí

$$\int_0^{2\pi} \bar{\Delta}_k(\theta) \Delta_j(\theta) \frac{1 - \cos\theta}{2\pi} d\theta = \delta_{jk} \quad . \quad (13.3)$$

14. Lorentzova grupa a Diracova rovnice

14.1. Lorentzova grupa

S obvyklým značením

$$G = (g_{ik}) = \begin{pmatrix} 1 & 0 & 0 & 0 \\ 0 & -1 & 0 & 0 \\ 0 & 0 & -1 & 0 \\ 0 & 0 & 0 & -1 \end{pmatrix}, \quad x = (x^i) = \begin{pmatrix} ct \\ x \\ y \\ z \end{pmatrix} \quad (14.1)$$

můžeme definovat skalární součin dvou čtyřrozměrných vektorů jako

$$(x, y) = x^T G y = g_{ik} x^i y^k \quad . \quad (14.2)$$

Lorentzova transformace je lineární zobrazení, které zobrazuje prostoročas sám na sebe a které zachovává skalární součin

$$x^i \rightarrow x'^i = \Lambda^i_k x^k, \quad x \rightarrow x' = \Lambda x \quad . \quad (14.3)$$

Podmínka pro invarianci skalárního součinu je

$$(\Lambda x)^T G (\Lambda y) = x^T \Lambda^T G \Lambda y = x^T G y \Rightarrow \Lambda^T G \Lambda = G \quad . \quad (14.4)$$

Použijeme-li zápisu ve složkách, můžeme (14.4) přepsat na

$$(\Lambda^T)_i^k = \Lambda_k^i, \quad g_{lm} \Lambda_l^i \Lambda_k^m = g_{ik} \quad . \quad (14.5)$$

Jsou-li Λ a M Lorentzovy transformace, jsou také Λ^{-1} a ΛM Lorentzovy transformace, což snadno odvodíme

$$\begin{aligned} g_{ik} &= g_{lm} \Lambda_l^i \Lambda_k^m (\Lambda^{-1})_i^r (\Lambda^{-1})_k^s = g_{rs} (\Lambda^{-1})_i^r (\Lambda^{-1})_k^s, \\ g_{ik} &= g_{lm} M_l^i M_k^m = g_{rs} \Lambda_l^r \Lambda_m^s M_l^i M_k^m = g_{rs} (\Lambda M)_i^r (\Lambda M)_k^s. \end{aligned} \quad (14.6)$$

Lorentzovy transformace tvoří grupu. Grupa má čtyři podmnožiny, charakterizované signaturou determinantu a Λ_0^0 , neboť

$$(\det \Lambda)^2 = 1, \quad (\Lambda_0^0)^2 - \sum_{j=1}^3 (\Lambda_0^j)^2 = 1 \quad . \quad (14.7)$$

Speciální Lorentzova grupa je tvořena transformacemi s $\det \Lambda = 1$ a $\text{sgn} \Lambda_0^0 = 1$. Máme

$$\begin{aligned}
 L_+^+ & : \det \Lambda = 1 \quad , \quad \operatorname{sgn} \Lambda_0^0 = 1 \quad , \quad I \in L_+^+ \quad , \\
 L_-^+ & : \det \Lambda = -1 \quad , \quad \operatorname{sgn} \Lambda_0^0 = 1 \quad , \quad I_s \in L_-^+ \quad , \\
 L_+^- & : \det \Lambda = 1 \quad , \quad \operatorname{sgn} \Lambda_0^0 = -1 \quad , \quad I_{st} \in L_+^- \quad , \\
 L_-^- & : \det \Lambda = -1 \quad , \quad \operatorname{sgn} \Lambda_0^0 = -1 \quad , \quad I_t \in L_-^- \quad .
 \end{aligned}
 \tag{14.8}$$

Speciální Lorentzova grupa obsahuje identickou transformaci, další podmnožiny jsou charakterizovány I_s (prostorová inverse), I_t (časová inverse) a I_{st} (časoprostorová inverse), definovaných pomocí vztahů

$$\begin{aligned}
 (I_s x)^0 & = x^0 \quad , \quad (I_s x)^j = -x^j \quad , \\
 (I_t x)^0 & = -x^0 \quad , \quad (I_t x)^j = x^j \quad , \\
 (I_{st} x)^0 & = -x^0 \quad , \quad (I_{st} x)^j = -x^j \quad .
 \end{aligned}
 \tag{14.9}$$

Se speciální Lorentzovou grupou je spojena grupa komplexních matic druhého řádu s determinanem, rovným jedné, platí $SO(3,1) = SL(2, C) / Z_2$.

14.2. Grupa $SL(2, C)$.

Čtyřvektoru x přiřadíme komplexní matici \hat{x} vztahem

$$\begin{aligned}
 \hat{x} & = \sum_{i=0}^3 x^i \hat{\sigma}^i \quad , \quad \hat{\sigma}^0 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \quad , \\
 \hat{\sigma}^1 & = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \quad , \quad \hat{\sigma}^2 = \begin{pmatrix} 0 & -i \\ i & 0 \end{pmatrix} \quad , \quad \hat{\sigma}^3 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} \quad ,
 \end{aligned}
 \tag{14.10}$$

takže

$$\hat{x} = \begin{pmatrix} x^0 + x^3 & x^1 - i x^2 \\ x^1 + i x^2 & x^0 - x^3 \end{pmatrix} .
 \tag{14.11}$$

Platí

$$\det \hat{x} = x^i x_i \quad , \quad x^i = \frac{1}{2} \operatorname{tr} \{ \hat{x} \hat{\sigma}^i \} .
 \tag{14.12}$$

Každé dvojici matic $\{ \hat{\lambda}, -\hat{\lambda} \} \in SL(2, C)$ lze přiřadit Lorentzovu transformaci Λ zobrazením

$$\hat{x}' = \hat{\lambda} \hat{x} \hat{\lambda}^+ \quad \Rightarrow \quad x' = \Lambda x .
 \tag{14.13}$$

Matici $\hat{\lambda}$ lze zapsat jako součin hermiteovské matice a unitární matice

$$\hat{\lambda}(\vec{u}, \vec{w}) = \exp\left(\frac{1}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{u}\right) \exp\left(\frac{i}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{w}\right) .
 \tag{14.14}$$

Důkaz: Zapišme $\hat{\lambda} \hat{\lambda}^+ = \exp(\vec{\sigma} \cdot \vec{u})$, potom

$$\left[\exp\left(-\frac{1}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{u}\right) \hat{\lambda} \right] \left[\exp\left(-\frac{1}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{u}\right) \hat{\lambda} \right]^+ = \hat{1} \Rightarrow$$

$$\exp\left(-\frac{1}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{u}\right) \hat{\lambda} = \exp\left(\frac{i}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{\omega}\right) . \quad (14.15)$$

Jiný způsob zápisu

$$\hat{\lambda} = \exp\left(-\frac{\varphi}{2} \vec{n}_\varphi \cdot \vec{\sigma}\right) \exp\left(\frac{i\theta}{2} \vec{n}_\theta \cdot \vec{\sigma}\right) =$$

$$\left(\cosh \frac{\varphi}{2} - \vec{n}_\varphi \cdot \vec{\sigma} \sinh \frac{\varphi}{2} \right) \left(\cos \frac{\theta}{2} + i \vec{n}_\theta \cdot \vec{\sigma} \sin \frac{\theta}{2} \right) . \quad (14.16)$$

Protože pro Pauliho matice platí

$$(\vec{\sigma} \cdot \vec{a})(\vec{\sigma} \cdot \vec{b}) = \vec{a} \cdot \vec{b} + i \vec{\sigma} \cdot (\vec{a} \times \vec{b}) , \quad (14.17)$$

můžeme poslední vztah přepsat na

$$\hat{\lambda} = \cosh \frac{\varphi}{2} \cos \frac{\theta}{2} - i \vec{n}_\varphi \cdot \vec{n}_\theta \sinh \frac{\varphi}{2} \sin \frac{\theta}{2} +$$

$$\left(-\vec{n}_\varphi \sinh \frac{\varphi}{2} \cos \frac{\theta}{2} + i \vec{n}_\theta \cosh \frac{\varphi}{2} \sin \frac{\theta}{2} - i \vec{n}_\varphi \times \vec{n}_\theta \sinh \frac{\varphi}{2} \sin \frac{\theta}{2} \right) \cdot \vec{\sigma} . \quad (14.18)$$

14.3. Vlastnosti spinorů

Připomeňme Pauliho matice (pro úplnost dodejme jednotkovou matici)

$$\sigma_0 = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} , \quad \sigma_x = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} , \quad \sigma_y = \begin{pmatrix} 0 & -i \\ i & 0 \end{pmatrix} , \quad \sigma_z = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & -1 \end{pmatrix} . \quad (14.19)$$

V trojrozměrném případě je operace inverse provedená dvakrát návratem k původní souřadné soustavě, proto u tensorových veličin je $\hat{P}^2 = \hat{1}$. U trojrozměrných spinorů mohou nastat (rotace o 0 a 2π nejsou ekvivalentní) dvě možnosti

$$\hat{P}^2 = 1 \Rightarrow \hat{P} = \pm 1 , \quad \hat{P}^2 = -1 \Rightarrow \hat{P} = \pm i . \quad (14.20)$$

Ve čtyřrozměrném prostoru však prostorová inverse mění znaménko pouze tří (x, y, z) ze čtyř (ct, x, y, z) časoprostorových souřadnic a nekomutuje tedy s rotacemi souřadnic, které obsahují časovou osu. Speciálně pro Lorentzovu transformaci platí

$$\hat{P} \hat{L}(\vec{V}) = \hat{L}(-\vec{V}) \hat{P} . \quad (14.21)$$

Při transformaci z vlastní Lorentzovy grupy transformuje se spinor jako

$$\xi'^1 = \alpha \xi^1 + \beta \xi^2, \quad \xi'^2 = \gamma \xi^1 + \delta \xi^2, \quad \alpha \delta - \beta \gamma = 1. \quad (14.22)$$

Koeficienty α, β, γ a δ jsou funkcemi úhlů rotace čtyřrozměrné souřadné soustavy. Bilineární forma

$$\xi^1 \Xi^2 - \xi^2 \Xi^1 \quad (14.23)$$

je invariantem (částice se spinem nula, složená ze dvou částic se spinem 1/2). Je užitečné zavést matici, která umožňuje snižovat a zvedat indexy a tak využívat součtové konvence

$$g_{AB} = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{pmatrix}, \quad g^{AB} = \begin{pmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix}, \quad \xi_A = g_{AB} \xi^B, \quad \xi^A = g^{AB} \xi_B. \quad (14.24)$$

Potom můžeme psát místo (14.23)

$$\xi^A \Xi_A = -\xi_A \Xi^A = \text{inv}. \quad (14.25)$$

V nerelativistické teorii určuje $\psi^1 \psi^{1*} + \psi^2 \psi^{2*}$ hustotu pravděpodobnosti, a je tedy skalární veličinou, proto musí být spinorová transformace (14.22) unitární ($\alpha = \delta^*, \beta = -\gamma^*$). V relativistické teorii je hustota pravděpodobnosti časupodobnou složkou čtyřvektoru a podmínka unitarity nevzniká. Proto musíme uvažovat ne jeden spinor, ale dvojici spinorů ξ a η , transformujících se podle komplexně sdružených reprezentací Lorentzovy grupy, ξ podle (14.22) a η podle

$$\eta'^1 = \alpha^* \eta^1 + \beta^* \eta^2, \quad \eta'^2 = \gamma^* \eta^1 + \delta^* \eta^2, \quad \alpha^* \delta^* - \beta^* \gamma^* = 1. \quad (14.26)$$

Komponenty spinoru, který se transformuje podle komplexně sdružené reprezentace Lorentzovy grupy budeme značit tečkou nad velkým písmenem. Pro zvedání a snižování indexů platí i tady vztah (14.24). Působení operátoru prostorové inverse můžeme nyní zapsat jako (volíme reprezentaci, kde $\hat{P}^2 = -1$)

$$\hat{P} \xi^A = i \eta_A, \quad \hat{P} \eta_A = i \xi^A \quad (14.27)$$

neboli

$$\hat{P} \xi_A = -i \eta^A, \quad \hat{P} \eta^A = -i \xi_A. \quad (14.28)$$

Dvojice bispinorů (ξ^A, η_A) a (Ξ^A, H_A) reprezentuje mimo jiné skalární a vektorové veličiny. Pro skalární veličiny (skalár a pseudoskalár) je

$$\begin{aligned} \zeta &= \xi^A \Xi_A + \eta_A H^A, & \hat{P} \zeta &= \zeta, \\ \zeta &= \xi^A \Xi_A - \eta_A H^A, & \hat{P} \zeta &= -\zeta. \end{aligned} \quad (14.29)$$

Pro vektorové veličiny

$$\begin{aligned}\zeta^{A\dot{B}} &= \xi^A \mathbf{H}^{\dot{B}} + \Xi^A \eta^{\dot{B}} \quad , \quad \hat{P}\zeta^{A\dot{B}} = \zeta_{\dot{A}B} \quad , \\ \zeta^{A\dot{B}} &= \xi^A \mathbf{H}^{\dot{B}} - \Xi^A \eta^{\dot{B}} \quad , \quad \hat{P}\zeta^{A\dot{B}} = -\zeta_{\dot{A}B} \quad .\end{aligned}\tag{14.30}$$

Vzhledem k relacím

$$\zeta = \left(\zeta^{A\dot{B}} \right) = \vec{a} \cdot \vec{\sigma} + a_0 \sigma_0 \quad , \quad \vec{a} = \frac{1}{2} \text{Tr}\{\zeta \vec{\sigma}\} \quad , \quad a^0 = \frac{1}{2} \text{Tr}\{\zeta\}\tag{14.31}$$

odpovídá první případ čtyřrozměrnému vektoru (s trojrozměrným polárním vektorem) a druhý případ čtyřrozměrnému pseudovektoru (s trojrozměrným axiálním vektorem)

$$\hat{P}(a^0, \vec{a}) = (a^0, -\vec{a}) \quad , \quad \hat{P}(a^0, \vec{a}) = (-a^0, \vec{a}) \quad .\tag{14.32}$$

14.4. Lorentzova transformace spinorů

Vztahů mezi bispinorem ζ a čtyřvektorem a^i využijeme pro nalezení konkrétního tvaru koeficientů transformace. Označme

$$\begin{aligned}L &= \begin{pmatrix} \alpha & \beta \\ \gamma & \delta \end{pmatrix} \quad , \quad \xi = \begin{pmatrix} \xi^1 \\ \xi^2 \end{pmatrix} \quad , \quad \eta = \begin{pmatrix} \eta^1 & \eta^2 \end{pmatrix} \quad , \quad \zeta = \begin{pmatrix} \zeta^{11} & \zeta^{12} \\ \zeta^{21} & \zeta^{22} \end{pmatrix} \quad , \\ \xi' &= L\xi \quad , \quad \eta' = \eta L^+ \quad , \quad \zeta' = L\zeta L^+ \quad .\end{aligned}\tag{14.33}$$

Pro infinitesimální transformaci píšeme

$$L = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} + \lambda \quad , \quad \zeta' = \zeta + \lambda \zeta + \zeta \lambda^+ \quad .\tag{14.34}$$

Při infinitesimální Lorentzově transformaci máme jednak

$$\begin{aligned}\vec{a}' &= \vec{a} - a^0 \vec{n} \delta V = \vec{a} - \frac{\delta V}{2} \vec{n} \text{Tr}\{\zeta\} \quad , \\ a'^0 &= a^0 - \vec{a} \cdot \vec{n} \delta V = a^0 - \frac{\delta V}{2} \vec{n} \cdot \text{Tr}\{\vec{\sigma} \zeta\}\end{aligned}\tag{14.35}$$

a také

$$\begin{aligned}\vec{a}' &= \frac{1}{2} \text{Tr}\{\zeta' \vec{\sigma}\} = \vec{a} + \frac{1}{2} \text{Tr}\{\zeta (\vec{\sigma} \lambda + \lambda^+ \vec{\sigma})\} \quad , \\ a'^0 &= \frac{1}{2} \text{Tr}\{\zeta'\} = a^0 + \frac{1}{2} \text{Tr}\{\zeta (\lambda + \lambda^+)\} \quad .\end{aligned}\tag{14.36}$$

Porovnáním obou zápisů dostaneme

$$\lambda = \lambda^+ = -\frac{\delta V}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{n} \quad .\tag{14.37}$$

S využitím vztahu

$$(\vec{\sigma} \cdot \vec{n})^{2n} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix}\tag{14.38}$$

můžeme psát pro konečné velikosti rychlosti

$$L = \exp \left\{ -\frac{\phi}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{n} \right\} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \cosh \frac{\phi}{2} - (\vec{\sigma} \cdot \vec{n}) \sinh \frac{\phi}{2} , \quad \tanh \phi = V . \quad (14.39)$$

Při infinitesimální rotaci souřadnic v geometrickém prostoru máme pak

$$\vec{a}' = \vec{a} - \delta\theta (\vec{n} \times \vec{a}) = \vec{a} - \frac{\delta\theta}{2} \text{Tr} \{ \zeta (\vec{\sigma} \times \vec{n}) \} , \quad a'^0 = a^0 , \quad (14.40)$$

odkud

$$\lambda = -\lambda^+ = \frac{i\delta\theta}{2} \vec{n} \cdot \vec{\sigma} . \quad (14.41)$$

Pro konečné rotace potom

$$L = \exp \left\{ \frac{i\theta}{2} \vec{\sigma} \cdot \vec{n} \right\} = \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \cos \frac{\theta}{2} + i (\vec{\sigma} \cdot \vec{n}) \sin \frac{\theta}{2} . \quad (14.42)$$

14.5. Vlnová rovnice pro částice se spinem 1/2 - Diracova rovnice

Při známém vztahu mezi čtyřvektory a spinory můžeme operátoru čtyřimpulsu \hat{p}^i přiřadit operátorový spinor \hat{p}^{AB} resp. \hat{p}_{AB} . Jediné vhodné relativisticky invariantní výrazy jsou pak

$$\hat{p}^{AB} \eta_B = m \xi^A , \quad \hat{p}_{BA} \xi^A = m \eta_B , \quad (14.43)$$

které se značením

$$\xi = \begin{pmatrix} \xi^1 \\ \xi^2 \end{pmatrix} , \quad \eta = \begin{pmatrix} \eta_1 \\ \eta_2 \end{pmatrix} \quad (14.44)$$

můžeme přepsat na

$$\left(\hat{p}_0 \sigma_0 + \hat{\vec{p}} \cdot \vec{\sigma} \right) \eta = m \xi , \quad \left(\hat{p}_0 \sigma_0 - \hat{\vec{p}} \cdot \vec{\sigma} \right) \xi = m \eta . \quad (14.45)$$

Zavedení bispinorů a γ matic je posledním krokem při odvození obvyklého tvaru Diracovy rovnice.

Se značením

$$\psi = \begin{pmatrix} \xi \\ \eta \end{pmatrix} , \quad \gamma^0 = \begin{pmatrix} 0 & \sigma_0 \\ \sigma_0 & 0 \end{pmatrix} , \quad \vec{\gamma} = \begin{pmatrix} 0 & -\vec{\sigma} \\ \vec{\sigma} & 0 \end{pmatrix} , \quad (14.46)$$

přejde (14.45) na

$$\left(\gamma^0 \hat{p}_0 - \vec{\gamma} \cdot \hat{\vec{p}} \right) \psi = m \psi . \quad (14.47)$$

Zcela kompaktní zápis dostaneme po zavedení matic

$$\underline{\hat{p}} \equiv \gamma^i \hat{p}_i , \quad \left(\underline{\hat{p}} - m \right) \psi = 0 . \quad (14.48)$$

V souřadnicové reprezentaci (na chvíli v SI jednotkách)

$$\begin{aligned}
 (\hat{p} - mc)\psi = 0 \quad , \quad \hat{p} \rightarrow i\hbar\nabla = i\hbar\gamma^i \frac{\partial}{\partial x^i} = i\hbar\left(\gamma^0 \frac{\partial}{c\partial t} + \vec{\gamma} \cdot \vec{\nabla}\right) \quad , \\
 i\hbar \frac{\partial}{\partial t} \psi = \hat{H} \psi \quad , \quad \hat{H} = \frac{\hbar}{i} c \vec{\alpha} \cdot \vec{\nabla} + mc^2 \beta,
 \end{aligned}
 \tag{14.49}$$

kde matice α a β jsou dány vztahy

$$\begin{aligned}
 \vec{\alpha} = \gamma^0 \vec{\gamma} = \begin{pmatrix} \vec{\sigma} & 0 \\ 0 & -\vec{\sigma} \end{pmatrix} \quad , \quad \beta = \gamma^0 = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \quad , \\
 \alpha_i \alpha_k + \alpha_k \alpha_i = 2\delta_{ik} \quad , \quad \beta \alpha_i + \alpha_i \beta = 0 \quad , \quad \beta^2 = 1 \quad .
 \end{aligned}
 \tag{14.50}$$

14.6. Diracova rovnice v elektromagnetickém poli

Se čtyřpotenciálem

$$A^i = \left(\frac{\Phi}{c}, \vec{A} \right) \quad , \quad A_i = \left(\frac{\Phi}{c}, -\vec{A} \right)
 \tag{14.51}$$

a záměnou (v komutačních relacích vystupuje zobecněný impuls) oproti volné částici

$$p_i \rightarrow p_i - e A_i
 \tag{14.52}$$

dostáváme Diracovu rovnici ve vnějším elektromagnetickém poli

$$\gamma^i (\hat{p}_i - e \hat{A}_i) \psi = mc \psi \quad ,
 \tag{14.53}$$

kde γ^j je čtyřvektor matic, které mají ve spinorové reprezentaci tvar (jsou možné i jiné reprezentace, získané unitárními transformacemi)

$$\gamma^j = (\gamma^0, \vec{\gamma}) \quad , \quad \gamma^0 = \begin{pmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 0 \end{pmatrix} \quad , \quad \vec{\gamma} = \begin{pmatrix} 0 & -\vec{\sigma} \\ \vec{\sigma} & 0 \end{pmatrix}
 \tag{14.54}$$

a ψ je čtyřkomponentový bispinor. V souřadnicové reprezentaci je

$$\hat{p}_i = i\hbar \frac{\partial}{\partial x^i} = \left(i\hbar \frac{\partial}{c\partial t}, i\hbar \vec{\nabla} \right) \quad , \quad \hat{p}^i = \left(i\hbar \frac{\partial}{c\partial t}, -i\hbar \vec{\nabla} \right)
 \tag{14.55}$$

a Diracova rovnice má tvar

$$\left(\frac{1}{c} \gamma^0 \left(i\hbar \frac{\partial}{\partial t} - e\Phi \right) + \vec{\gamma} \cdot (i\hbar \vec{\nabla} + e\vec{A}) - mc \right) \psi = 0 \quad .
 \tag{14.56}$$

nebo po přepsání

$$i\hbar \frac{\partial \psi}{\partial t} = \left(c \vec{\alpha} \cdot \left(\hat{\vec{p}} - e \hat{\vec{A}} \right) + \beta m c^2 + e \hat{\Phi} \right) \psi \quad , \quad (14.57)$$

kde jsme označili

$$\gamma^0 = \beta \quad , \quad \vec{\alpha} = \beta \vec{\gamma} \quad . \quad (14.58)$$

14.7. Heisenbergův obraz.

Připomeňme si vztah pro časovou změnu operátoru v Heisenbergově obraze

$$\frac{d}{dt} \hat{F} = \frac{i}{\hbar} [\hat{H}, \hat{F}] + \frac{\partial \hat{F}}{\partial t} \quad . \quad (14.59)$$

Zavedeme operátor mechanického impulzu

$$\hat{\vec{\pi}} = \hat{\vec{p}} - e \vec{A}(\hat{\vec{r}}) \quad . \quad (14.60)$$

Výpočet komutátorů

$$[\hat{H}, \hat{\vec{r}}] = \frac{\hbar}{i} c \vec{\alpha} \quad , \quad (14.61)$$

a trochu komplikovaněji

$$[\hat{H}, \hat{\vec{p}} - e \vec{A}(\hat{\vec{r}})] = -\frac{e\hbar}{i} \vec{\nabla} \Phi + \frac{ec\hbar}{i} \vec{\nabla}(\vec{\alpha} \cdot \vec{A}) - \frac{ec\hbar}{i} (\vec{\alpha} \cdot \vec{\nabla}) \vec{A} \quad . \quad (14.62)$$

S využitím vztahu

$$\vec{\nabla}(\vec{\alpha} \cdot \vec{A}) = (\vec{A} \cdot \vec{\nabla}) \vec{\alpha} + (\vec{\alpha} \cdot \vec{\nabla}) \vec{A} + \vec{A} \times (\vec{\nabla} \times \vec{\alpha}) + \vec{\alpha} \times (\vec{\nabla} \times \vec{A}) = (\vec{\alpha} \cdot \vec{\nabla}) \vec{A} + \vec{\alpha} \times \vec{B} \quad (14.63)$$

dostaneme

$$[\hat{H}, \hat{\vec{p}} - e \vec{A}(\hat{\vec{r}})] = -\frac{e\hbar}{i} \vec{\nabla} \Phi + \frac{ec\hbar}{i} \vec{\alpha} \times \vec{B} \quad . \quad (14.64)$$

Tedy

$$\frac{d \hat{\vec{r}}}{dt} = c \vec{\alpha} \quad , \quad \frac{d \hat{\vec{\pi}}}{dt} = -e \vec{\nabla} \Phi + ec \vec{\alpha} \times \vec{B} \quad . \quad (14.65)$$

Charakter operátoru rychlosti dal vznik názvu Zitterbewegung.

14.8. Rovnice kontinuity.

Diracovu rovnici

$$\left(i\hbar \gamma^0 \frac{\partial}{c \partial t} + i\hbar \vec{\gamma} \cdot \vec{\nabla} - mc \right) \psi = 0 \quad (14.66)$$

komplexně sdružíme a s využitím vztahů $(\gamma^i)^+ = \gamma^0 \gamma^i \gamma^0$, tedy

$$(\gamma^0)^+ = \gamma^0 \quad , \quad (\vec{\gamma})^+ = -\vec{\gamma} \quad (14.67)$$

napíšeme jako

$$\left(-i\hbar \tilde{\gamma}^0 \frac{\partial}{c\partial t} + i\hbar \vec{\tilde{\gamma}} \cdot \vec{\nabla} - mc \right) \psi^* = 0 \quad . \quad (14.68)$$

Rovnici (14.68) transponujeme na (diferenciální operátory působí doleva)

$$\psi^+ \left(-i\hbar \gamma^0 \frac{\partial}{c\partial t} + i\hbar \vec{\gamma} \cdot \vec{\nabla} - mc \right) = 0 \quad (14.69)$$

a po zavedení Diracova sdružení $\bar{\psi} = \psi^+ \gamma^0$ s využitím antikomutačních relací γ matic máme

$$\bar{\psi} \left(i\hbar \gamma^0 \frac{\partial}{c\partial t} + i\hbar \vec{\gamma} \cdot \vec{\nabla} + mc \right) = 0 \quad . \quad (14.70)$$

S použitím symbolů $\underline{a} = \gamma^i a_i$ můžeme (14.66) a (14.70) zapsat jako

$$(\underline{\hat{p}} - mc) \psi = 0 \quad , \quad \bar{\psi} (\underline{\hat{p}} + mc) = 0 \quad . \quad (14.71)$$

Vynásobení první rovnice v (14.71) zleva $\bar{\psi}$ a druhé rovnice zprava ψ dává výrazy, jejichž sečtením dostáváme rovnici kontinuity

$$\frac{\partial j^k}{\partial x^k} = 0 \quad , \quad j^k = \bar{\psi} \gamma^k \psi \quad . \quad (14.72)$$

Časupodobná komponenta je $j^0 = \bar{\psi} \gamma^0 \psi = \psi^+ \psi > 0$.